

Kvinnurødd fyrri 97 árum síðani

Mikudagin kundu kvinnur kring allan heim – og eisini her heima í Føroyum – halda altjóða kvinnudagin. Hesin dagur varð markeraður við stórum tiltaki í Norðurlandahúsinum, har eini 200 fólk – meginparturin konufólk – vórðu savnað, eitt nú var sjónleikurin »Shirley Valentine« á skránni.

Í sambandi við kvinnudagin hevur ein lesari sent okkum avrit av einum lesarabrævi, ið stóð í blaðnum Fuglaframa 14. mars 1898. Ikki er neyðugt at siga so nógv um innihaldið í hesum lesarabrævi, tí tað talar fyrst seg. Men her skulu vit so endurprenta tað:

Hvi eru vit so tigandi.

Hvi hoyrist ongantíð nakað frá konufólkunum. Hvi samráðast vit ikki eisini um okkara víðurskiptir. Er tað tí at vit eru so fullkomnar, at okkum ikki nýtist at starvast fyrri at koma víðari fram. Ella er tað tí at vit ikki halda tað gagna, sm skrivað verður í bløðunum? Mannfólkini leggja síni víðurskiptir fram fyrri hvørjum øðrum bæði í talu og uppá prent, og tað visur ikki annað, enn at tað er rættur matin. Hvi skulla vit ikki gera tað sama?

Ella halda vit ikki okkara starv vera so mikið vert, at tað loysir seg at bota uppá tað? Eg fyrri min part haldi nú, at kemur meiri an uppá kvinnurnar enn menninar, um eitt heim kann vera gott í allar mátar, ialfall ikki minni kemur tað an uppá tær. Og tað sigst, at heimidi er grundarlagið fyrri øllum øðrum felagslívi.

Men so leingi hvør av okkum liggur og starvar fyrri seg sjálvan, verður vist litil framburður, hvørki ein ella annan vegin. Kunnu vit ikki læra av hvørjum øðrum og leggja hvørjari aðrari ráð og samráðast um, hvat leið vit skulla halda á framburðsveginum, so man ikki nakað til muns kunna skapast burtunir.

Eg vildi nú bert ynskt, at vit fóru at taka okkum um reiggj. At biða eftir, at menninir skulu taka okkara víðurskiptir fram til umrøðu og kannska til avgerð, kann vara leingi. Og hvussu duga teir eisini at fremja slik mál, sum okkum hoyrir til. Nei, vit mugu sjálvar um tað.

Ja lat okkum nú trína fram. Vit vilja ikki longur nøjast við bert at standa í bløðunum sum »bazardamur«.

Ein kvinna.

Hanus syngur í Gøtu í kvøld

Í kvøld hevur Hanus Johansen almenna konsert í hølum Gøtu Menningarfelags, í 1929-skúlanum, við Gøtugjógv.

Tað skuli ikki verið neyðugt at sagt, hvør Hanus Johansen er. Øll kenna henda fólkakæra sangaran og tónleikaran og tónasmiðin úr Klaksvík og visur hansara. Flest øll munnu vera samd um, at hann er ein av okkara allarbestu visusangarum. Serliga eru tað visurnar við teksti eftir Pól F, ið er vordnar fólkagagn.

Konsertin við Gøtugjógv í kvøld byrjar klokkan 21, og Hanus fer

tá at syngja og spæla bæði nýggjar og góðar gamlar sangir.

Rúni var í fjør í Føroyum og hevði konsert saman við lærara sínum

Fer at spæla við ungdómsorkestrinum

Í kvøld kl. 19.30 hevur ungdómskamarorkestrið hjá Musikkiskúlanum í Havn konsert í kommunuskúlahøllini.

Tey umleið 20 ungu eru millum 12 og 18 ár.

Vanliga venja tey eina ferð um vikuna, fleiri hava spælt í fleiri ár, men hetta er teirra fyrsta sjálvstøðuga

konsert.

Tey fara at framføra lættari populæran tónleik og klassiskan tónleik, eina klaverkonsert hjá Sibelius.

Við á konsertini verður Rúni Sørensen, sum er 11 ára gamal. Hann er hálvur føroyingur og býr í Danmark. Rúni er sjáldsama gávuríkur tónleikari.

Hann fer at spæla eina Händel-sonatu og verður solistur í eina violinkonsert hjá Vivaldi, sum hann fer at spæla saman við ungdómskamarorkestrinum.

Leiðari hjá ungdómskamarorkestrinum er Jens Christian Guttesen.

randi

TVINGSILSSØLA Hósdagin tann 6. apríl 1995, kl. 13.10

verður á dómaraskrivstovuni, C. Pløyersgøtu 1, 100 Tórshavn, ognin, matr. nr. 1250, Nólsoyar Pállsgøta, Klaksvík seld á tvingsilssølu (AS nr. 657/1994).

Ognin er ein bókhandil, 160 kvm. í tveimum hæddum.

Áheitan um tvingsils-søluna er latin inn av Páll Nielsen, adv., Høvviðvegur 27, 100 Tórshavn (J. nr. 814/1994), sum kanngeva nærrifrágreiðing um ognina, og sum kann vísa hana fram.

Søluuppperð kann fáast við at venda sær til nevnda advokat, og møguleiki er eisini á dómaraskrivstovuni at siggja nevndu uppperð.

Føroya Fútarættur, tann 8. mars 1995
Henrik Engell Rhod dftm.

Atlantic Hope landað í Killybegs í Írlandi

Roynt eftir búrfiski á atlantsryggjnum

Blaðmaðurin á norska blaðnum Fiskaren, Terje Engø legði merki til trolaran Atlantic Hope, tá hann vitjaði í Killybegs á vesturstrond Írlands herfyri. Í týsdags-útgávuni av Fiskaren skrivur hann um fiskiskapin hjá Atlantic Hope, ein Belize-skrásettur trolari, sum før-

oyngar eiga. Hann skrivur:

–Nú ongint oskur er at fáa í Smoguni, roynir Atlantic Hope eftir djúpvatnsfiski vestanfyrri Írland. Men teir hava ikki vunnið nógv av hesum fiskiskapi.

– Vit vunnu munandi meira undir toskafiskiskapinum í Barentshavinum í

fjør. Nú hava vit roynt í fleiri vikur eftir búrfiski og øðrum fiskasløgum 250 fjórðingar vestanfyrri Írland. Meginpartin av tíðini hevur viðráð illa og vit hava ligið bakk, sigur ein av manningini, meðan landað verður í Killybegs.

Blaðið skrivur víðari, at Atlantic Hope vann nógvan pening í fjør við at royna í Smoguni. Trolarin hevur onga kvotu undir Føroyum og roynir nú nýggjar leiðir úti í Atlantshavi.

Ein av manningini, sum ikki vil hava navn í blaðið sigur, at teir hava vunnið lítul av peningi seinastu mánaðarnir, heilt síðan teir byrjaðu at royna eftir búrfiski og øðrum djúphavsfiski seinast í oktober í fjør. Teir gleða seg til fiskiskapurin tekur seg uppattur

í Loynikrókinum.

Atlantic Hope landaði 1030 kassar í Killybegs. Hetta var ikki ein góður túrur, men tað eitt teir hvdu fingið búrfisk hjálpti eitt sindur uppá hýrin.

–Vit hava roynt á millum 100-1400 metra dýpi, men tíverri eru spólni ikki nóg sterk til at vit kunnu taka alt vit siggja á loddinum. At vit hava fingið búrfisk nú er sera positivt. Vanliga byrjar hesin fiskiskapur ikki fyrr enn í juli-august, sigur ein av manningini.

Fiskurin sum varð landaður í Killybegs var misjavnur av góðsku. 29 kassar fóru sum vrak. Búrfiskurin var annars størri enn trolarar vanliga plaga at landa í Killybegs.

jústinus

Búrfiskur hjá Atlantic Hope á bryggjuni í Killybegs